ja ütles siis: „Punamütsike, vaata ometi, kui ilusad lilled siin kasvavad; usun, sa ei kuulegi, kui ilusasti linnud laulavad.“

Punamütsike vaatas ümberringi ja nägi, kuidas kõik kohad olid täis ilusaid lilli; ta mõtles: vanaema kindlasti rõõmustab, kui viin temale ilusa lillekimbu, ning hakkas lilli noppima. Hunt aga jooksis otseteed vanaema maja poole ja koputas uksele. „Kes sääl koputab?“ küsis vanaema. Hunt kostis moonutatud peenikese häälega: „Olen Punamütsike, tõin sulle kooki ja veini!“ — „Vajuta ainult lingile, olen nõnda nõrk, et ei suuda